

Vedr. faglig voldgiftssag FV2013.0188: 3F for et medlem mod DI Overenskomst I for Persolit A/S

Sagens forløb

I klageskrift af 11. september 2014 nedlagde 3F påstand om, at den indklagede virksomhed skal betale 47.500 kr. til forbundet. I svarskrift af 24. september 2014 påstod DI frifindelse.

Forhandlingen af sagen har været berammet til den 22. oktober 2014, men i en e-mail af 20. oktober 2014 (kl. 10.32) har forhandlingssekretær Ivan Bak meddelt, at 3F har valgt at hæve sagen, og at mødet derfor er aflyst.

I en e-mail samme dag (kl. 11.23) anmodede advokat Lars Bruhn fra DI ”om et protokollat / ”retsbog” med angivelse af påstande, sagens tema, parternes anbringender, at sagen er hævet af klager, samt omkostninger”.

I en e-mail af 20. oktober 2014 (kl. 15.03) protesterede 3F imod, at DI’s anmodning imødekommes, idet forbundet bemærker, at der ikke knytter sig nogen retsvirkning til, at forbundet har hævet sagen.

Samme dag (kl. 16.41) anførte advokat Lars Bruhn:

”Jeg henviser til overenskomstens § 24, stk. 4:

”Den faglige voldgift træffer endelig afgørelse i sagen, ...”

Dermed skal voldgiftsbehandlingen afgøre den sag, som er indbragt på baggrund af parternes uoverensstemmelse, og begge parter er berettiget til en afgørelse af tvisten, jf. arbejdsretslovens § 28:”

Herefter citeres § 28. stk. 6, nr. 1.

Lars Bruhn henviser desuden til arbejdsretslovens § 29, stk. 1, og tilføjer:

”Jeg gør opmærksom på, at overenskomsten ikke har regler, der hjemler en af parterne adgang til ensidigt at afslutte en mellem parterne aftalt voldgift. Jeg ser derfor et retsbogslignende protokollat som en korrekt afslutning af sagen, og udarbejder gerne udkast hertil, hvis dette for nemheds skyld ønskes.”

Endelig har Ivan Bak i en e-mail af dags dato (kl. 10.09) anført, at der ikke er ”hjemmel for det, indklagede anmoder om, hvilket tillige strider mod grundlæggende procesretlige grundsætninger”.

Mine bemærkninger

3F har hævet sagen inden forhandlingen, og således som parternes påstande i processkrifterne er udformet, og som et protokollat ifølge DI's ønske skal se ud, er der herefter ikke længere nogen tvist, som voldgiftsretten skal tage stilling til. I overensstemmelse med fast voldgiftspraksis og med domstolspraksis – jf. herved retsplejelovens § 359, 1. punktum – må sagen derfor anses for afsluttet. Det bemærkes herved, at det af samme grunde er min opfattelse, at bestemmelsen i arbejdsretslovens § 28, stk. 6, nr. 1, ikke finder – og i hvert fald ikke bør bringes i – anvendelse i den foreliggende situation, smh. herved også retsplejelovens § 359, 2. punktum.

Jeg kan herefter ikke imødekomme DI's anmodning.

Med venlig hilsen

Per Sørensen